

למה נקרא מזבח, והרי אין זובחים בו זבחים, ומזבח על זה הוא נקרא? אלא משום שמבטל וכופת את כמה צדדים רעים. ואותו הצד האחר היה כפות כמו עגל שפפות לזביחה. אף כף הצד האחר היה כפות, שאין יכול לשלט, ולא להיות מקטרג, ועל כן נקרא מזבח.

בשאותו המזבח האחר היה רואה עמוד העשן של הקטרת עולה, היה נכנע ובורח ולא יכול לקרב למשכן. ומשום כף נטהר, ולא מתערב אחר באותה שמחה שלמעלה, פרט לקדוש ברוך הוא לבדו.

ואין צד אחר שנהנה ממנו, ואין לצד האחר בה חלק כמו בשאר הקרבנות והעולות. משום שבשאר הקרבנות, יש חלק לכל וקריבה באותו הקרבן. בקטרת לא מתקשר ומתערב, אלא רק הקדוש ברוך הוא לבדו, וכל הצדדים הרעים בורחים, והצדדים הקדושים מתקרבים, ונקשרים איבר עם איבר זה עם זה, כל אחד ואחד כראוי לו.

ומשום שהיא כל כף חביבה, אין עומד אותו המזבח הפנימי אלא בפנים, שזהו המזבח שהברכות נמצאות בו, ועל כן הוא נסתר מן העין.

מה כתוב באהרן? (במדבר יז) ויעמד בין המתים וגו'. שכפת את מלאך המות שאין יכול לשלט כלל, ולא לעשות דין. סימן זה נמסר בידינו - שבכל מקום שאומרים בכונה וברצון הלב את מעשה הקטרת, שלא תשלט מגפה באותו מקום ולא ינזקו, ולא יכולים עובדי גלולים ולא שאר הדרגות האחרות להתקרב עמם.

מה כתוב ביעקב? (בראשית ל) וישת לו עדרים לבדו. מכאן שברר

אמאי איקרי מזבח, והא לא דבחינ ביה דבחינ, ומזבח על דא איקרי. אלא בגין דבטיל וכפית לכמה סטרין בישין. וההוא סטרא אחרא הוה כפית, כעגלא דכפית לדבחה, אוף הכי סטרא אחרא הוה כפית, דלא יכיל לשלטאה, ולא למהוי מקטרגא, ועל דא איקרי מזבח.

כד ההוא סטרא אחרא הוה חמי עמודא דעשנא דקטורת סליק, הוה אתכפייא וערק, ולא יכיל לקרבא למשפנא. ובגין דא אתדפי, ולא אתערב אחרא בההוא חדווא דלעילא, בר קודשא בריה הוא בלחודוי.

ולית סטרא אחרא דאתהני מיניה, ולית ליה חולקא כבשאר קורבנין ועלוון. בגין דבשאר קורבנין, לכולא אית חולקא וקריבו בההוא קרבן. בקטורת, לא מתקשר ומתקרב בר קודשא בריה הוא בלחודוי, וכל סטרין בישין ערקין, וסטרין קדישין מתקרבין, ומתקשרין שייפא בשייפא, דא בדא, כל חד וחד כדקא חזי ליה.

ובגין דחביבא כל כף, לא קאים ההוא מזבח פנימאה אלא לגו. דהאי איהו מזבח דברכאן אשתפחו ביה, ועל דא סתים מעינא. מזה פתיב באהרן, (במדבר יז) ויעמד בין המתים וגו'. דכפית ליה למלאך המות, דלא יכיל לשלטאה כלל, ולא למעבד דינא. סימנא דא אתמסר בידנא, דבכל אתר דאמרי בכונה וברעותא דלבא עובדא דקטורת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר, ולא יתזקו, ולא יכלין עובדי פוכבים ולא שאר דרגין אחרנין לאתקרבא בהדיהו.

מזה פתיב ביעקב, (בראשית ל מ) וישת לו עדרים לבדו. מכאן, דבירר פסולת מן מקדשא,

הפסלת מן המקדש, ושם חלקו
לכדו, וכל אותן המרפבות שנראו
לו לסוד האמונה הקדושה. ולא
שתם על צאן לבן - ששם את
חלק שאר העמים לבדם, שלא
יתערבו עם האמונה הקדושה.
הצאן המקשרות - אותם
שמתקשרים בקשר אחד, שאין
מתערבים עם שאר העמים, שלא
נקשרים אתם לעולם.

כמו כן הקטרת, שהרי באותה
הקטרת, כל המרפבות הקדושות
של סוד האמונה היו נקשרות,
וכל האיברים העליונים
והתחתונים, כלם נקשרים אלה
עם אלה. שהרי המרפבות
הקדושות שלמטה היו מתקרבות
ונקשרות אלה עם אלה, שכלם
יהיו ביחוד אחד, לעלות ביחוד
כראוי.

וכך אותם המחנות של שאר
העמים, כלם מתפזרים ונחלקים
זה מזה, ועל כן נקראים ישראל
גוי אחד, שהם ביחוד וקשר אחד,
ועל כן נקראים הצאן המקשרות,
מה שאין כן לשאר העמים.

הקטרת אסור להקטירה במקום
אחר, רק במזבח, ולא בכלי אחר,
כרט למחפה. מי שהדין רודף
אחריו, צריך את הקטרת הזו,
ולשוב לפני רבוננו, שהרי זהו
סיוע לסלק את הדינים מעליו.

ובזה בודאי מסתלקים הדינים
מעליו, אם הוא רגיל בזה,
להזכירה פעמים בכל יום, בבקר
ובערב, שכתוב (שמות ל) והקטיר
עליו אהרן קטרת סמים בבקר
בבקר. וכתוב (שם) ובהעלת אהרן
וגו'. וזהו הקיום של העולם
שלמטה, וקיום העולם
שלמעלה, שכתוב קטרת תמיד
לפני ה'.

באותו מקום שאין נזכר בכל יום
מעשה הקטרת, הדינים שלמעלה

ושני חולקיה בלחודוי, וכל אינון רתיכין
דאתחזון ליה לרזא דמהימנותא קדישא. ולא
שתם על צאן לבן, דשני חולק שאר עמין
בלחודייהו, דלא יתערבון בהדי מהימנותא
קדישא. (שם מ א) הצאן המקושרות, אינון
דמתקשרי בקישורא חדא, דלא מתערבי בהדי
שאר עמין, דלא מתקשרין בהדייהו לעלמין.
בגוונא דא קטורת, דהא בההוא קטורת, כל
רתיכין קדישין דרזא דמהימנותא, הוו
מתקשרן, וכל שייפין עילאין ותתאין, פולהו
מתקשרין אלין באלין. דהא רתיכין קדישין
דלתתא, הוו מתקרבין ומתקשרין אלין באלין,
למהוי פולהו בייחודא חדא, לסלקא בייחודא
כדקא חזי.

וכך אינון משריין דשאר עמין, פולהו
מתבדרי, ומתפלגי דא מן דא, ועל דא
איקרין ישראל (ש"ב ו כג) גוי אחד, דאינון
בייחודא וקישורא חדא. ועל דא איקרין הצאן
המקושרות, מה דלית הכי לשאר עמין.

קטורת אסור לאקטרא באתר אחרא בר
במזבח, ולא במנא אחרא, בר
במחפה. האי מאן דדינא רדיף אבתריה,
אצטריך להאי קטורת, ולאכתבא לקמי מאריה,
דהא סיועא איהו לסלקא דינין מעליה.

ובהאי ודאי מסתלקין דינין מעליה, אי הוא
רגיל בהאי, לאדפרא ליה תרין זמנין
בכל יומא, בצפרא וברמשא, דכתיב (שמות ל)
והקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבקר בבקר.
וכתיב (שם ח) ובהעלות אהרן וגו'. ודא איהו
קיומא דעלמא דלתתא, וקיומא דעלמא
דלעילא דכתיב, קטרת תמיד לפני ה'.

בההוא אתר דלא אידבר בכל יומא עובדא
דקטורת, דינין דלעילא שריין עליה,

שורים עליו, ומגפה רבה בו, ועמים אחרים שולטים עליו, משום שכתוב (שם) קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם. הוא תמיד עומד לפני ה' יותר מכל העבודות האחרות.

משכני - באותיות השם הקדוש, כשמתחברים שני שמות יחד, שהם שם שלם, יהו"ה אלהים. השם הראשון מושך אליו השם האחר.

ומה שאמר אחריו נרוצה, ולא כתוב ארוצה, משום שהשם הזה שנקרא אלהים, כמה מרפבות וכמה בתי דינים, כלם כלולים ומתחברים בו, ועל כן כתוב אחריו נרוצה.

רבים הם שכלולים בשם הזה, והכל הוא שם אחד. שפיון שהשם הראשון מושך את השם האחר, אזי הכל הוא חבור אחד, והעליונים והתחתונים, כל הדרגות נקשרות זו בזו, שכלם יהיו קשר אחד וחבור אחד ויחוד אחד.

הביאני המלך חדריו (שיר א). זה המלך הקדוש העליון. חדריו - אלו החדרים העליונים, והחדרים הקדושים של המרפבות העליונות.

החדר הראשון הוא אור שמאיר מצד הימין, האור שמאיר מסוף העולם ועד סוף העולם. האור שכל האורות כלולים בו. האור של ארבעה גונים החקוקים בארבעת צדדי העולם, ונקרא אל גדול. האור שנוסע בראש, האדרא והחדר הראשון. וזהו האור שנאחז בראש בסוד שנקרא יהו"ה.

החדר השני, האור של החשכה, שיוצא מן הצד של האור הראשון. וזהו אור אדם, שחשוף. וזהו שנקרא אלהים, שבצד שמאל, להקשר באור הראשון.

ומותנא סגיאה ביה, ועמין אחרנין שלטין עליה, בגין דכתיב, קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם. תדיר איהו קיימא לפני ה', יתיר מפל פולחנין אחרנין.

משכני, באתוון דשמא קדישא. פד מתחברין תרין שמיהן פחדא, דאינון שמא שלים, יהו"ה אלהים. שמא קדמאה, משיף לגביה שמא אחרא.

ומה דאמר (דף פג ע"ב) אחריו נרוצה, ולא כתיב ארוצה. בגין דשמא דא דאיקרי אלהים, כמה רתיכין, וכמה בי דינין, כולהו פלילין ומתחברין ביה. ועל דא כתיב אחריו נרוצה.

כניאין אינון דכלילין בהאי שמא, ואיהו כולא שמא חדא. דכיון דשמא קדמאה משיף לשמא אחרא, כדין פלא הוא חבורא חדא, ועילאין ותתאין כולהו דרגין מתקשרין הא בהא, למהוי כולהו קשורא חד, וחיבורא חד, וייחודא חד.

הביאני המלך חדריו, דא מלכא קדישא עילאה. חדריו, אליון חדרין עילאין, ואידרין קדישין דרתיכין עילאין.

חדרא קדמאה, איהו נהירו דנהיר מסטרא דימינא, נהירו דנהיר מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא. נהירו דכל נהורין פלילין ביה. נהירו דארבע גוונין, גליפין בארבע סטרין דעלמא, ואיקרי אל גדול. נהירו דנטיל ברישא, אדרא וחדרא קדמאה. ודא איהו נהורא דאתאחדא ברישא ברזא דאיקרי יהו"ה.

חדרא תניינא, נהירו דחשוכא, דקא נפקא מסטרא דנהירו קדמאה. ודא איהו נהירו סומקא, דחשיף. ודא איהו דאתקרי אלהים, דבסטר שמאלא, לאתקשרא בנהירו קדמאה.